

INVENTARIS VAN HET IMMATERIEEL CULTUREEL ERFGOED VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

1. REFERENTIE

Dossierreferentie: 5000-0028

Aanvraag van: 19/07/2024

Datum van opname in de inventaris: 13/09/2024

Bijgewerkt op: /

2. IDENTIFICATIE VAN DE AANVRAGER

2.1. NAAM:

RainbowHouse vzw

Vertegenwoordigd door: (de gevolmachtigde):

Mevrouw ☐ De heer ☒

Naam: CANNOOT

Voornaam: Jean-François

Functie: algemene coördinator

Contactperso(n)en(en):

Mevrouw ☐ De heer ☒

Naam: CANNOOT

Voornaam: Jean-François

Adres: Kolenmarkt 42 – 1000 Brussel

Telefoon: 02/503 59 90

E-mail: info@rainbowhouse.be

3. IDENTIFICATIE VAN HET ELEMENT/BENAMING

Brussels Pride

3.1. BETROKKEN DOMEINEN

☐	Tradities, uitdrukkingen, talen
☐	Podiumkunsten
☒	Sociale gebruiken, rituelen, festiviteiten
☐	Kennis en praktijken met betrekking tot de natuur en het heelal
☐	Vaardigheden met betrekking tot ambachten
☐	Andere:

3.2. KORTE BESCHRIJVING VAN HET ELEMENT

De Brussels Pride is een veelzijdig, feestelijk en activistisch evenement dat elk jaar plaatsvindt rond 17 mei, de Internationale Dag tegen homofobie, transfobie en bifobie (IDAHOT). Het brengt verenigingen, instellingen en een groot aantal Belgen samen rond de waarden van openheid en respect voor diversiteit.

De Brussels Pride bestaat uit:

- De Pride March: een optocht door de straten van Brussel in een feestelijke sfeer, bestaande uit praalwagens en een kleurrijke menigte, vaak uitgedost in kostuums en accessoires, begeleid door muziek en met of zonder boodschappen.
- De Pride Village: een zone waar verschillende organisaties samenkomen. Het zijn particuliere of publieke actoren die een informatieve en preventieve rol willen spelen met betrekking tot de LGBTQIA+-gemeenschap en -kwesties.
- De Pride Stage: het podium op het Albertinaplein op de Kunstberg biedt een divers programma in overeenstemming met de waarden van het evenement, met Belgisch en Brussels talent, voornamelijk uit de LGBTQIA+-gemeenschap.
- De Rainbow Village: gelegen in de Sint-Jacobswijk in het historische centrum van Brussel, verenigt een groot aantal aangesloten actoren, bedrijfsverenigingen en lokale LGBTQIA+-horecazaken die zich inzetten voor de bevordering en ondersteuning van de Brusselse LGBTQIA+-gemeenschap. Er worden een reeks feestelijke evenementen georganiseerd in de aanloop naar en op de dag van de Brussels Pride.
- De Pride Week: 10 dagen vol evenementen met een uitgebreid en gevarieerd programma, georganiseerd door artiesten, activisten, collectieven en verenigingen ... In alle gemeenten van de hoofdstad worden er creatieve workshops, cabaret, sportlessen, lezingen, concerten, debatten, feestelijke evenementen en vooral... ruimtes voor vrijheid, expressie en ontmoetingen aangeboden. Het programma wordt opgesteld door een culturele raad, die projecten selecteert op basis van kandidaturen die werden ontvangen na oproepen.

De Brussels Pride is een evenement dat een vaste waarde vormt voor iedereen die diversiteit en inclusie wil vieren. Of je nu een sympathisant of een lid van de LGBTQIA+-gemeenschap bent, iedereen wordt uitgenodigd om deel te nemen aan deze viering van liefde, tolerantie en activisme.

3.3. BETROKKEN GEMEENSCHAP(PEN) OF GROEP(EN)

Bij de Brussels Pride zijn een groot aantal groepen en personen betrokken.

- **LGBTQIA+- en aanverwante verenigingen.** Er zijn er meer dan 50, waarvan velen aan de basis van het evenement staan. Ze stellen een uitgebreid en gevarieerd programma voor de Pride Week voor, maar nemen ook deel aan de Pride March en de Pride Village om het grote publiek te informeren. Als lid van de verenigingsfederatie RainbowHouse werken ze ook samen om het jaarthema te bepalen.
- **Activisten.** In groep of alleen nemen deze actieve leden van de LGBTQIA+-gemeenschap deel om de manifestatie en de bijbehorende eisen te steunen.
- **LGBTQIA+-personen.** De Brussels Pride is een uniek evenement dat leden van de LGBTQIA+-gemeenschap de kans biedt om samen te komen in een zowel feestelijke als activistische sfeer. Het geeft jongere leden vaak de kans om de gemeenschap en haar drijfveren te ontdekken, om zich minder geïsoleerd te voelen, om steun te vinden als ze die nodig hebben en om de kwesties die door het evenement worden aangekaart beter te begrijpen.
- **Sympathisanten.** Dit is een groep mensen, waarvan sommige geëngageerd zijn, die een band hebben met leden van de LGBTQIA+-gemeenschap en die het evenement ondersteunen, in beweging zetten en er zelfs actief aan deelnemen.
- **Het grote publiek.** Omdat de Brussels Pride voor het grootste deel in de openbare ruimte plaatsvindt, bereikt het een hele categorie personen die uit nieuwsgierigheid of toevallig aanwezig zijn. Op die manier helpt het om boodschappen van liefde, inclusie, respect en tolerantie over te brengen buiten de groepen die er reeds bij betrokken zijn.

3.4. PLAATS

In het centrum van Brussel, voornamelijk rond twee belangrijke centra: de Kunstberg en de Sint-Jacobswijk. Bovendien verbindt de Pride March die twee centra de hele namiddag lang. Ten slotte omvat de Pride Week ook nog andere locaties en gemeenten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De Brussels Pride Week gaat officieel van start (Opening) in de buurt van de Suzan Danielbrug, genoemd naar de Belgische activiste voor LGBTQIA+-rechten. Het evenement vestigt de aandacht op de activistische toespraken van verenigingen uit sectoren die een gemeenschappelijke strijd en ambities delen (antiracisme, antisemitisme ...) en op de zichtbaarheid van de verenigingswereld.

4. KENMERKEN VAN HET ELEMENT

4.1. BETROKKEN TAAL/TALEN, REGISTER(S), TAALNIVEAU(S)

Een evenement als de Pride is bedoeld om open en inclusief te zijn. De communicatie van het evenement gebeurt daarom in drie talen (Frans, Nederlands en Engels). Bovendien worden de presentaties op de Pride Stage in gebarentaal gegeven. Tot slot draagt de verscheidenheid aan talen die in Brussel worden gebruikt (dagelijks meer dan 100) bij tot de geest van openheid en diversiteit van de Brussels Pride.

4.2. OPGAVE VAN DE IMMATERIËLE UITDRUKKINGEN

De waarden van de Pride vormen de basis van het evenement, ze maken deel uit van het DNA ervan. Tolerantie, diversiteit en inclusie, maar ook zin voor feest, muziek, activisme en protest zijn inherent aan de Brussels Pride, maar ook aan Prides over de hele wereld.

Elk jaar kiest de Brussels Pride een thema om te verdedigen:

- 2024: Safe Everyday Everywhere
- 2023: Protect the Protest (overgenomen van Amnesty International)
- 2022: Open
- Geen pride in 2020 en 2021
- 2019: All For One
- 2018: Your Local Power

- 2017: Crossing Borders
- 2016: I Decide
- 2015: Out in the street
- 2014: Kies voor gelijkheid, Choose Equality
- 2013: Pride 4 every 1
- 2012: Visible Citizens
- 2011: Pride 4 every 1
- 2010: We want equality 4 every European, Parent and Gender
- 2009: Change your Mind
- 2008: Celebrate Diversity
- 2007: Keep on Moving
- 2006: Diver City
- 2005: It's a Family Affair
- 2004: Vrijheid, gelijkheid, diversiteit
- 2003: We want more
- 2002: Een wet tegen discriminatie en tot openstelling van het huwelijk
- 2001: Halebirechten zijn mensenrechten
- 2000: Gelijke rechten nu
- 1999: Gelijke rechten nu
- 1998: En avant marche

Tot slot biedt de Brussels Pride iedereen de kans om zichzelf te zijn, om gezien te worden en om dat op een veilige en welwillende manier te doen.

4.3 OPGAVE VAN DE GEASSOCIEERDE MATERIËLE ELEMENTEN Instrumenten, voorwerpen, artefacten, plaatsen ...

Het concept Pride wordt traditioneel geassocieerd met een reeks materiële elementen en de Brussels Pride vormt daarbij geen uitzondering.

Eerst en vooral zijn er de elementen waaruit een protestoptocht bestaat: muziek, percussie, gezang, borden en spandoeken met boodschappen die protest en soms ook humor uitdrukken.

De Pride March bestaat uit gemotoriseerde en niet-gemotoriseerde voertuigen die versierd zijn in de kleuren van een vereniging, merk of politieke partij. Traditioneel zijn die praalwagens gevuld met dansende mensen en/of mensen die verschillende objecten uitdelen, zoals condooms, stickers, snoep ... Muziek is een inherent onderdeel van de Pride March en (zowel bekende als minder bekende) dj's zorgen vaak voor het muzikale entertainment op de praalwagens van de mars.

De Pride March bestaat ook uit delegaties die zich te voet voortbewegen, die de diversiteit van de onderdelen en boodschappen die deel uitmaken van de LGBTQIA+-gemeenschap op een soberdere en neutralere manier laten zien.

Veel deelnemers van de Brussels Pride dragen kostuums of verkleden zich, van eenvoudige schmink (bijvoorbeeld in regenboogkleuren) tot dragoutfits of andere kostuums die de deelnemers zelf voor de gelegenheid hebben gemaakt. De Brussels Pride is een feestelijk en kleurrijk evenement dat ook op dat vlak de diversiteit van de componenten van de gemeenschap laat zien.

Tot slot zijn de regenboogvlag en zijn vele inclusieve varianten essentiële en zichtbare elementen van een LGBTQIA+-parade.

Buiten de dag van de Brussels Pride blijft het beeld van de Pride aanwezig in het gewest, met name via zebrapaden die in de kleuren van de regenboogvlag zijn geschilderd en muurschilderingen met het LGBTQIA+-thema (al dan niet opzettelijk door de kunstenaar, zoals de muurschildering Ragebol op Le Plattestein). We kunnen ook een traditie vermelden die veel verder teruggaat dan de Brussels Pride, namelijk het verkleden van Manneken Pis. Tijdens de periode van de Pride is het een kostuum ontworpen door de modeontwerper Jean-Paul Gaultier dat Juliaantje sinds 2005 toont aan voorbijgangers. Daarvoor droeg hij een kostuum ontworpen door de Brusselse modeontwerper Elvis Pompilio. Andere voorbeelden zijn de verschillende regenboogvlaggen die worden opgehangen aan Brusselse gebouwen en het in de schijnwerpers zetten van het erfgoed en de iconische gebouwen

van de Belgische hoofdstad (de Grote Markt, het Atomium en modernere gebouwen zoals bankkantoren en de Europese gebouwen). Tot slot blijft de Sint-Jacobswijk (De Sint-Jacobswijk ligt tussen de Zavel, de Dansaert- en de Sint-Gorikswijk, midden in de voetgangerszone, en ontwikkelde zich rond de Goede Bijstandskerk aan de Kolenmarkt¹) met zijn bars, verenigingen, winkels, talrijke vlaggen en gevarieerd publiek een materieel element dat zowel onlosmakelijk met de Pride verbonden is als typisch Brussels is.

4.4. HISTORIEK EN RECENTE ONTWIKKELINGEN

In de nacht van 27 op 28 juni 1969 kwam een groep van lesbiennes, homo's, biseksuelen en transgenders in opstand tegen de politie die een inval had gedaan in de Stonewall Inn, een homobar in de Christopher Street in New York. De strijd tussen de oproerpolitie en de aanwezigen woedde meerdere dagen. De Stonewall-rellen worden sindsdien gezien als het beginpunt in de strijd voor gelijke rechten voor heteroseksuele, biseksuele, homoseksuele, transgender- en cisgenderpersonen.

In België vond het eerste initiatief plaats in maart 1973, toen homo- en lesbische activisten voor het eerst manifesteerden voor het recht op abortus.

Pas in mei 1979 vond de eerste mars voor homorechten plaats: de "Internationale Homodag" in Antwerpen bracht zo'n 3000 deelnemers samen. Die werd gevolgd door een poging tot een nationale manifestatie in 1980, waarbij het evenement ook gericht was op vrouwen. Dat was de "dag voor homo's en lesbiennes" in Brussel. Er namen echter maar 1000 mensen aan deel en de meerderheid was Vlaams. Die relatieve mislukking zette de organisatoren ertoe aan om in 1981 terug te keren naar Antwerpen. In de jaren die volgden, zorgden spanningen tussen verenigingen en de aids crisis ervoor dat er negen jaar lang geen marsen meer werden gehouden in het land.

Een nieuwe generatie activisten organiseerde toen de "Roze Zaterdagen". Het doel was om iedere twee jaar een mars te houden in een andere Belgische stad. Dat was Antwerpen in 1990, Gent in 1992 en opnieuw Antwerpen in 1994. In 1996 was Brussel de gaststad, met het idee om twee jaar later Charleroi of Luik aan te doen. In Brussel werd het evenement de "Belgian Lesbian and Gay Pride, Roze Zaterdag, Samedi Rose" en de mars werd een succes met 4.500 deelnemers en, voor het eerst, een groot aantal mensen uit Brussel, Wallonië en het buitenland. Na dat succes werd besloten om jaarlijks een Pride in Brussel te organiseren.

In de beginjaren waren de marsen vooral activistisch, gericht op eisen voor gelijkheid en rechten van de LGBTQIA+-gemeenschap.

In 1997 werden op tien enorme spandoeken tien eisen gesteld, waaronder een wet tegen discriminatie en voor de wettelijke erkenning van koppels van hetzelfde geslacht. In die tijd werd er nog niet gesproken over het huwelijk!

Elke Pride bracht meer activisten samen en de eerste successen binnen de wetgeving zagen het daglicht: in 1998 keurde België het wettelijke samenwoningscontract goed; in 2002 een wet tegen discriminatie op basis van seksuele geaardheid. In 2003 volgde de openstelling van het huwelijk voor koppels van hetzelfde geslacht, gevolgd door het recht op adoptie voor iedereen in 2006.

In 2009 werd het idee van "Pride for Everyone" gelanceerd. Lesbiennes en homo's wilden een Pride die open stond voor iedereen, zolang de diversiteit maar gevierd werd. Het evenement werd omgedoopt tot "Belgian Pride" en werd vanaf 2012 gestructureerd rond een samenwerking tussen de organisatoren en het evenemententeam van de Brusselse dienst Toerisme. In vijf jaar tijd verdrievoudigde het aantal bezoekers tot 100.000 in 2015, het jaar waarin de rechten van transgenders werden verdedigd. Twee jaar later leidde het onder de aandacht brengen van die minderheid tot de goedkeuring van de wet op de wijziging van de burgerlijke stand voor transpersonen in mei 2017, waardoor ze hun gender kunnen veranderen door eenvoudigweg een verklaring af te leggen.

¹ [Quartier Saint-Jacques | Mon quartier - Mijn wijk](#)

Ondanks de aanslagen in Brussel bleef de Belgian Pride in 2016 bestaan, maar het podium werd verplaatst naar de Kunstberg, omdat de Beurs een herdenkingsplaats was geworden voor de slachtoffers van de aanslagen. De Kunstberg is sindsdien de vaste locatie voor de Pride.

Door de covidepidemie moesten de edities van 2020 en 2021 van de Belgian Pride worden afgelast, maar zodra het evenement in 2022 terugkeerde, waren er terug 120.000 deelnemers.

In 2023 nam de Pride de officiële naam “Brussels Pride” aan.

4.5. SOCIOCULTURELE CONTEXT Functies, waarden: rol van de genders, van de jongeren ...

De Brussels Pride en de Brussels Pride Week stellen hun programma samen via een projectoproep waarop iedereen kan reageren. Een culturele commissie, samengesteld uit activisten en leden van verenigingen, analyseert vervolgens de aanvragen op basis van bepaalde criteria die de diversiteit, inclusiviteit en toegankelijkheid van de activiteiten garanderen. Het doel van die tien programmadagen is om de LGBTQIA+-gemeenschap en hun sympathisanten samen te brengen door middel van sociaal-culturele en intergenerationele evenementen. In een geest van intersectionaliteit zullen een aantal thema's en denkoefeningen door het programma lopen om bruggen te slaan in de strijd.

De organisatie zorgt er zoveel mogelijk voor dat mensen in precare situaties, zoals asielzoekers, een plek hebben. Een groep christenen en gelovigen doet ook mee en organiseert een interreligieuze viering op de ochtend van de Pride.

Er wordt nagedacht commissies op te richten die het hele jaar door helpen nadenken over het project (jeugd, ethiek ...).

4.6. SUPRAGEWESTELIJKE CONTEXT In voorkomend geval het element plaatsen in een bredere geografische context.

Brussel is duidelijk een internationale stad, de hoofdstad (van België en Europa), een stad waar beslissingen worden genomen en waar zich het hoofdkwartier van talrijke nationale en internationale verenigingen bevindt (meer dan 1000 verenigingen hebben hun hoofdzetel in Brussel).

Omdat de Brussels Pride deel uitmaakt van een wereldwijde dynamiek, heeft Brussel een speciale plaats in het landschap van Europese en zelfs wereldwijde Prides (Pride Amsterdam, Luxembourg Pride, Ljubljana Pride, Paris Pride (en Pride des Banlieues), Budapest Pride, Thessaloniki Pride, Pride Marseille, Turin Pride).

De internationale verenigingen die LGBTQIA+-rechten verdedigen ILGA World en ILGA Europe (International Lesbian and Gay Association), evenals de Pride-federaties InterPride en EPOA (European Pride Organizers Association) geven ook een supranationale dimensie aan het fenomeen van de Brussels Pride.

5. ROLLEN VAN DE HOUDERS EN GEBRUIKERS VAN HET ELEMENT

5.1. DE UITVOERDERS (DIE OPTREDEN EN DOORGEVEN)

- De deelnemers aan de Parade. In 2023 namen 241.000 mensen deel aan de Brussels Pride.
 - De artiesten
 - De activisten
- bij de pride maar ook gedurende het hele jaar
- De verschillende commissies (Pride, jeugd, Comité Scan, culturele commissie ...). Om deelname en programmering door peers te ontwikkelen, vertrouwen we de keuze van thema's en deelname aan de parade toe (onderhevig aan een handvest en ethische scanning van de deelnemers om *pinkwashing* te voorkomen). De commissies bestaan uit vertegenwoordigers uit het

maatschappelijk middenveld (LGBTQIA+-collectieven, -activisten of -experts). De commissies hebben een raadgevende rol en leveren input voor de beslissingen van de organisatoren. De culturele commissie is ook verantwoordelijk voor beslissingen over het artistieke programma overdag op de officiële podia en tijdens de verschillende evenementen gedurende het jaar (Winter Pride).

- De wereld van het nachtleven en partnerinstellingen

5.2. TOESCHOUWERS EN ONDERSTEUNERS

- de toeschouwers
- de overheidsinstanties (de Stad Brussel, het Brussels gewest via equal.brussels en de staatssecretaris voor Gelijke Kansen)
- de private ondernemingen die worden gescand
- de organisatoren van feesten tijdens de Pride

5.3. BEHEERDERS EN ORGANISATOREN

- RainbowHouse Brussels vzw
- visit.brussels vzw

5.4. GEASSOCIEERDE INSTELLINGEN EN ORGANISATIES

- Brussels Rainbow Village
- De overheidsinstanties (stad, gewest, federaal, politie, veiligheidsdiensten ...)
- De media, die een prominente plaats geven aan de manifestatie, maar ook partnermedia zoals Tipik (RTBF), die betrokken zijn bij het programma van de Brussels Pride.
- De culturele centra die meewerken (veranderend) zijn: Ancienne Belgique, LaVallée, Muntpunt, La Vénérie in Bosvoorde, het cultureel centrum van Ganshoren, Escale du Nord in Anderlecht, Jacques Frank in Sint-Gillis ...
- Het nachtleven van Brussel

6. STAAT, LEEFBAARHEID EN OVERDRACHT VAN HET ELEMENT

6.1. HUIDIGE OVERDRACHTSWIJZEN

De werkgroepen maken het mogelijk activisten en verenigingen te betrekken bij de uitwerking van het artistieke programma, na te denken over het jaarthema en politieke partijen en private ondernemingen te betrekken bij de Pride March.

De debatten die tijdens de Brussels Pride Week worden georganiseerd, bieden de gelegenheid om ideeën uit te wisselen, discussies aan te gaan en een beeld te krijgen van een inclusievere toekomst die ieders veiligheid en vrijheid garandeert.

De verenigingsfederatie RainbowHouse produceert ook veel inhoud voor permanente educatie, die vervolgens wordt gedeeld op sociale netwerken en zo een breed publiek bereikt en de eisen van de gemeenschap overbrengt.

De betrokkenheid van vrijwilligers bij de activiteiten van de Brussels Pride helpt om mensen rond een gemeenschappelijk project te verenigen en sociale banden te smeden.

Tot slot biedt RainbowHouse opleidingen en workshops voor jongeren op scholen (alle niveaus) en zorgt het, in samenwerking met Rainbow Corporate en de Pride, voor bewustwording in de bedrijfssector.

6.2. TRADITIONELE PRAKTIJKEN DIE HET ELEMENT OF BEPAALDE ASPECTEN ERVAN REGELEN OF ER DE TOEGANG TOE BEPERKEN

De eerste praktijk is uiteraard alle vormen van LGBTQIA+-fobie die ontegensprekelijk de openheid naar onze gemeenschappen en evenementen in verband met de Brussels Pride verhinderen.

Hoewel er financiële toegankelijkheidsstrategieën worden ingevoerd (gratis toegang, vrije prijzen, toegankelijkheid van producten die worden verkocht), blijft de financiële factor een element dat de toegankelijkheid van de Brussels Pride Week kan beperken, aangezien de deelnemende verenigingen en artiesten zich vaak in een precaire situatie bevinden. Gegarandeerde financiële steun zou het mogelijk maken om hun deelname en de huidige dimensie van het evenement te garanderen.

6.3. LEEFBAARHEID VAN DE IMMATERIËLE ELEMENTEN, BESCHIKBAARHEID VAN DE BIJBEHORENDE MATERIËLE GOEDEREN/VOORWERPEN

De verhalen en getuigenissen ...

Al bijna 30 jaar is de Pride (en dan vooral de optocht) een vaste waarde op de Brusselse sociaal-culturele agenda en het aantal deelnemers is stabiel gebleven of zelfs toegenomen, net als de media-aandacht.

Tegelijkertijd geven overheden en instellingen het initiatief meer bekendheid door zichzelf in regenboogkleuren te hullen. De impact op de stad is rond die periode zichtbaar en groeit.

6.4. EVENTUELE BEDREIGINGEN

De bedreigingen voor de praktijk van de Pride zijn in de eerste plaats inherent aan de bedreigingen voor de gemeenschap zelf. Bedreigingen van haar rechten en vrijheden in het dagelijkse leven.

Die bedreigingen kunnen nog groter worden als een extremistische regering een repressief beleid voert op dat gebied (verbod op parades, hinder voor deelnemers ... er zijn veel internationale voorbeelden).

Een andere bedreiging betreft de veiligheid van personen die deelnemen aan massamanifestaties, die het doelwit kunnen zijn van terroristische aanslagen.

Daarnaast, en misschien banaler, heeft de Brussels Pride nog niet voldoende structureel budget. Dat kan toekomstige edities in gevaar brengen.

Ten slotte worden er ook tegenprides en alternatieve prides georganiseerd door activisten die zich geen deel meer voelen uitmaken van de Brussels Pride. Daar zijn verschillende voorbeelden van:

2002-2003: lesbiennes tegen het huwelijk.

In 2014, was er ook de Alternative Pride Alternatief.

In 2015, radicale lesbiennes tegen draagmoederschap.

In 2019, Reclaim the Pride, Queer supports the migrants.

In 2022, was er een "alternatieve" pride die werd georganiseerd in Elsene in de straat van de LGBTQIA+-bar "Crazy Circle" met als titel "Back to the roots - Queer Pride #1".

In 2023, het collectief "Pride VNR" (vénère) en "Back to the Roots - Queer Pride #2".

6.5. BESTAANDE BEHEERMAATREGELEN OF VRIJWARINGSMAATREGELEN

We hebben de organisatie van de Brussels Pride opgenomen in onze agenda en onze middelen, maar ook in onze actie- en financieringsplannen, die oorspronkelijk bestemd waren voor andere opdrachten (eerstelijns hulp, steun aan verenigingen ...).

We onderhandelen ook met overheidsinstellingen over een overeenkomst om het evenement op te nemen in de culturele en institutionele momenten van België (tweehonderdste verjaardag van België, 40 jarig bestaan van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussel als culturele hoofdstad ...).

We moedigen nieuwe collectieven aan om zich bij het project aan te sluiten.

Elk jaar wordt de Brussels Pride niet alleen gefotografeerd door de organisatoren, maar ook door tientallen amateurfotografen. De organisatoren bewaren een kopie van alle foto's en video's die tijdens het evenement worden genomen.

Het archief van de Stad Brussel is ook begonnen met het archiveren van documenten met betrekking tot de Brussels Pride, net als het Fonds Suzan Daniel in Gent.

Dit dossier en de wens om door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest beschermd te worden als immaterieel erfgoed maken ook deel uit van dit beheer- en bewaringswerk.

Tot slot werd in de zomer van 2023 de tentoonstelling Brussels Queer Graphics van het Design Museum Brussels aan het publiek getoond. Die tentoonstelling schetste de geschiedenis van LGBTQIA+-beeldtaal van de jaren 1950 tot vandaag. Georganiseerd per thema bood Brussels Queer Graphics, zonder exhaustief te willen zijn, een panorama van die visuele taal. De tentoonstelling onderzocht de manieren waarop LGBTQIA+-gemeenschappen zich de afgelopen zeventig jaar in Brussel hebben uitgedrukt en zichtbaar gemaakt. Vanaf 1953 en de geboorte van het Cultureel Centrum België onder impuls van Suzan Daniel tot vandaag nodigden de tentoonstelling en de bijbehorende publicatie het publiek uit om zich onder te dompelen in een culturele geschiedenis van het dagelijkse leven en activisme van LGBTQIA+-individuen, -gemeenschappen, -verenigingen en -groepen. Door de vele stiltes of het gebrek aan materiaal, maar ook door de oververtegenwoordiging van de letter G in de geschiedenis en de archieven, toonde deze tentoonstelling de weerspiegeling van een tijdperk, een geschiedenis en meerdere herinneringen.

Aangezien de Brussels Pride een protestmanifestatie is, is het feit alleen al dat we betogen en trots de openbare ruimte innemen een reactie op de hierboven vermelde bedreigingen.

7. REFERENTIES

7.1. ANDERE INVENTARISSEN

Staat het element in een inventaris in de Federatie Wallonië-Brussel of in Vlaanderen? nee

Is het element erkend bij de UNESCO of in een ander programma? nee

7.2. REFERENTIES (BIBLIOGRAFISCHE, DISCOGRAFISCHE, AUDIOVISUELE EN ARCHIVISTISCHE)

7.2.1. VOORNAAMSTE BIBLIOGRAFIE EN PUBLICATIES

Gonzague PLUVINAGE, *Pride in the City, une histoire des luttes LGBTQI+*, CFC Editions, 2024.

Collectif, *Brussels Queer Graphics*, catalogus van de tentoonstelling in Design Museum Brussels, CFC Editions, 2023.

7.2.2. ARTIKELS

7.2.3. IN DE MEDIA

7.2.4. TENTOONSTELLINGEN

7.2.5. AUDIOVISUEEL MATERIAAL

Er zijn eveneens tal van video's terug te vinden op YouTube die de levendigheid van de Brussels Pride laten zien: <https://youtu.be/t5S4Q7pbCVU?si=du8XI09tChjlcFu9>

7.2.6. ARCHIEVEN

7.3. LINK NAAR DE WEBSITE

www.brusselspride.eu

8. MOTIVERING VAN DE AANVRAAG

We willen een internationale aanvraag indienen bij de UNESCO en zo een dynamiek creëren voor de erkenning van de nagedachtenis en het LGBTQIA+-erfgoed, ook in staten waar de rechten worden bedreigd.

9. INSTEMMING EN DEELNAME

Er werden een aantal werkvergaderingen gehouden met het organisatiecomité, jonge activisten en begunstigen en pioniers van de Pride die hebben bijgedragen aan het ontstaan ervan.